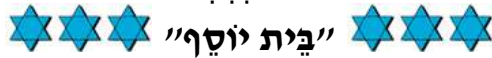

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

נשיא: אלי לוי מקאם: סיגה מאת: הרב אהרן פרחי
פרשת נצבים + וילך הפטרה: שוש אשיש

כ"ג אלול תש"פ עלון מספר 1044 12 ספטמבר 2020
הדלקת נרות 6:52 * שקיעה 7:10 * שיר השירים 6:45 ואח"כ מנחה ליל שבת,
שחרית שבת 8:15 * מנחה שבת 6:35 * מוצאי שבת 7:50, וע"פ רבנו תם 8:20
זמן טלית 5:22 * שעה זמנית 73:00 * עלות השחר 5:07 * גץ החמה 6:35
מנחה חול 6:45 * ערבית מנין מקדם 6:15 * צאת הכוכבים 7:45
סוף זמן קריאת שמע 8:46 * סוף זמן עמידה 9:59 * חצות היום והלילה 12:51
בכל יום מתחילים הסליחות בשעה 5:10 בבקר.

התרת נדרים לראש השנה במוצאי שבת 12 לספטמבר פרשת נצבים – וילך אחרי הבדלה,
ובנוסף ביום חמישי 17 לספטמבר בשעה 7:15 אחרי מנחה וערבית.

*** ראש השנה יום שבת וראשון 20/19 ספטמבר ***

הדלקת נרות ליל ראש השנה 6:40 * שקיעה 6:58 * מנחה ליל ראש השנה 6:45
שחרית שני ימי ראש השנה 8:00 * מנחה יום ראשון של ראש השנה 6:40 (אין סדר תשליך ביום השבת)
הדלקת נרות ליל שני ראש השנה לפני קדוש 7:42 * מנחה יום שני 6:20 (ולאחריה תשליך)
צום גדליה ביום שני 21 ספטמבר משעה 5:17 בבקר עד 7:25 בערב ולמחמירין 7:32 * מנחה צום גדליה 6:45
הבחור נחמד ונעים ארוס אלביר ליאון פרחי לברכה ולהצלחה ומאחל לארוסתו הבחורה גרייס קצין מזל טוב,
ונשואין מצלחים וחי אהבה ואהוה, ששון ושמחה ומברוק אמן.

נא לא לעגן בעלון זה בשעת התפלה וקריאת התורה

החוטאין אומרים בעבור חטאם בא עליהם יסורים,
למה ה' מסתיר פניו מהם? אלא מרמז הפסוק
שהחוטאים אומרים בשביל עבירות שבין אדם
למקום מגיע להם כל הצרות האלה, אבל באמת
אומר ה': זה אינו נכון, כי בעבירות שביני לבין
האדם אנכי אמחול להם. אבל בעבירות שבין אדם
לחברו איני יכול למחול להם עד שיפייס את חברו,
לכן ואנכי הסתר אסתיר פני עד שיפייס את חברו.
בית הכנסת היחיד בבירות, מן אברהם.

1 – בית הכנסת נבנה בשנת 1925 ב, בבירות,
ונקרא על שם בנו של הגביר אברהם ששון שהיה חי
בכלכותה בהודו, אשר תרם לבניית בית הכנסת,
ועקב קשיים במימון הבנייה, נרתם ראש הקהילה
היהודית בלבנון האדון יוסף פרחי, לעזרה, וסייע
ברכישת תשמישי הקדושה ועיצוב פנים בית הכנסת.
ובחצר בית הכנסת פעלו גם שורה של מוסדות
חברתיים של הקהילה. עם פרוץ מלחמת האזרחים
בלבנון, ביירות חולקה ל, מזרח" ול, מערב". ובית
הכנסת נשאר במערב, בשליטת המיליציות של
אש"ף, ששמרו עליו ועל יהודי האזור פן ייפגעו
בקרבות, אך אולם בית הכנסת עצמו הופקע על
ידיהם לצורך אחסון ציוד ותחמושת. בשנת 1976,
עקב התמשכות הקרבות, החליט יוסף פרחי להעביר
את ספרי התורה ל, ז'נבה". הוא הפקיד אותם בידי
אדמונד ספרא, בנקאי יהודי ממוצא לבנוני, ששמר
אותם בכספות הבנק שלו רוב הספרים הועברו

„אתם נצבים היום כולכם לפני ה' היום, הוא ראש
השנה, לפני ה', שעומד לדון את העולם. רבי שלום
מאיר אומר: יש הבדל בין „ראש" לבין „התחלה"
לדוגמא: „ראש הממשלה" אינו התחלת הממשלה,
הוא הראש של כל השרים תחתיו, מבצעי מדיניותו.
אבל „הקטר" הוא „ראש" הרכבת, שכל הקרונות
נמשכים מכוחו. לכן ראש השנה אינו רק תחילת
השנה, הוא הראש, במלוא מובן המילה, מכיוון שאין
בשנה כולה אלא מה שנגזר בראשה, ביום הדין, אשר
בו הבריות יפקדו להזכירם לחיים ולמוות, לאושר או
לצער, לפרנסה או למחסורה, לפיכך „היום" בה"א
הידיעה – הוא ראש השנה, כי הוא היום הקובע,
המכריע, שכל הימים האחרים ניזונים ממנו,
שואבים ממנו השפע שלהם. מי שמצליח לזכות
במאור פני ה' יתברך, בחסדו הרב ורוחב ידו, מאושר
יהיה לשנה הבאה כולה. ואיך זוכים בדין? על ידי
תחינה ושברון לב לפניו. יתברך לפיכך, הבה נצל את
הזמן הנותר, הבה נרבה סליחות וזכויות, וה' יכתבנו
לחיים טובים ולשלום אמן.

פרשת וילך:

1- „וחרה אפי בו ביום הוא ועזבתים"..... פתח
ביחיד „בו" וגמר ברבים „ועזבתים". כי היחיד
החוטא מכריע עצמו ואת כל העולם לכל חובה, והו
שאומר: „ועזבתים".
2 - ואמרת, „על כי אין ה' בקרבי מצאנו הרעות
האלה, ואנכי הסתר אסתיר פני". יש לשאול: אם

תפילות ליום, מברך לפני המזון ואחריו, מה נטפלים אליו? ואם שומע הוא שיעור תורה ונותן ממנו לצדקה, מי ידמה לו, מי יתן והיו כולם כמותו!... אבל משל למה הדבר דומה, לאדם שנתן לחנוני מקדמה של מאה דולרים, ונחה דעתו. שלח אף הילד למכולת מדי יום ביומו, ובידיו רשימה זמנית. יום אחד שב הבן ואמר: „החנוני מבקש שתסור אליו, לערוך חשבון”. „חשבון” תמה האב, „הרי קיבל מקדמה מאה דולרים בראש!” ולא ידע כי קנה בסכום העולה בעשרות מונים על סכום המקדמה... והנמשל: אמת שאנו מקיימים מצוות ולומדים תורה. אבל מתעלמים אנו מכלל חשוב כי „עבירה מכבה מצווה” וכמה עוונות בידנו, חטאי הלשון וביטול תורה, הונאת חברינו, זלזול בכבוד הזולת. ולא חישבנו כמה משכנו מהחשבון – בטובות הבורא – העודפת עלינו, ובחסדו כי גבר עלינו: בחיים – שובע – פרנסה – בריאות – ושלוש שהשפיע עלינו, ואם יעקב אבינו עליו השלום אמר: „קטונתי – מכל החסידים” מה נעשה אנחנו אחריו? ועכשיו „נסור אל החנוני” לערוך חשבון צדק, והי' יכתוב לחיים טובים אמן.

הראשון לצייון:

רבי יעקב עייאש 1750-1817

חכמי ירושלים מצאו ברב יעקב עייאש את האדם המתאים למילוי המשימה כשליח לארצות הגולה. ובתחילת שליחותו החליט לנסוע לצפון אפריקה. ובכל מקום נערכה לכבודו סעודה והיהודים המקומיים תרמו את חלקם לארץ ישראל לפי כוחם. זמן ארוך סייר רבי יעקב במרוקו ואלג'יר, ואחר כך נסע לאיטליה כדי להדפיס את ספרי אביו „מטה יהודה” ו„שבטי יהודה” בסיעתא דשמיא ההצלחה האירה לו פנים, והוא סיים במהירות את הדפסת ספריו, הוא ארז את מטלטליו והתכוון בהתרגשות לדרכו חזרה. פתאום דפיקה נשמעה על דלת חדרו, ראשי קהילת סיינה האיטלקית נכנסו החדרה ואמרו: „רבינו! שמענו כי הרב עוזב את ארצנו וחוזר לצייון. על מי אתה נוטש את הצאן? הקהילות באיטליה משועות לרב ומורה דרך שיאיר את דרכן, ומבקשים ממעלתך להישאר אצלנו”. ההחלטה הייתה קשה, על כף המאזניים האחת העמיד את ארץ ישראל, ארץ הקודש, ומצד שני העמיד את מצבן הרוחני של קהילות איטליה, אז אמר להם: אני נשאר כאן. וכך היה, עשרים שנה ישב רבי יעקב באיטליה, ושימש בקהילת סיינה ובקהילת פירארה, תלמידים רבים נהרו לפתחו מכל רחבי איטליה ושתו בצמא את דבריו, ותשובותיו בהלכה האירו את עיניהם של יושבי הארץ.

סיפור:

זאב אמר לאשתו: נצנץ בלבי רעיון גאוני: הלא שמעתי הרבי הגיע לבדופשט עבור המצווה של הכנסת כלה, ברור שזו טרחה רבה עבורו, שיבוש סדריו וביטול תורה. אבל אני אציע לו עסקה משתלמת שתפטור אותו מלבזבז זמן כה רב. הרבי ירוויח, וגם אנחנו... אחר כך עמד זאב בתור הארוך באכסנייתו של האורח הנערץ. הגבאים שהגיעו עם הפמליה מ„קאליב” הכירו אותו, טפחו על שכמו

מאוחר יותר לבתי כנסת ספרדים בישראל. משנת 1991 לא נותרו באזור וואדי אבו ג'מיל בביירות אלא שני יהודים בלבד, ובלבנון כולה נותרו רק 60 יהודים בלבד, והקהילה חדלה להתקיים למעשה. בתום מלחמת האזרחים, החליט ראש ממשלת לבנון רפיק אל חרירי לשקם את בית הכנסת ולהקיף אותו בגן. התוכנית לא יצאה לפועל, אולם בית הכנסת נחשב כמקום שמור. בית הכנסת אינו פעיל, אך הוא עדיין עומד על תילו והרשויות בלבנון אף שימרו אותו כאתר היסטורי, והוא במרחק של קילומטרים ספורים מנמל ביירות. אבל בפיצוץ שנעשה בחודש שעבר בנמל ביירות, בית הכנסת שעמד על תילו עד היום, ניזוק בצורה קשה, ויש ספק אם ניתן יהיה לשקמו.

פרפראות על ראש השנה:

1 - למה נקבע לדון בני אדם בחודש תשרי מכל חודשי השנה? מפני שלא כמידת ה' מדת בשר ודם, מדת בשר ודם, אדם דן את אוהבו בשעת רצונו, ודן את אויבו בשעת צערו, אבל ה' דן את העולם כולו בעת רצונו בחודש תשרי, שיש מועדי ה' ומצוות הרבה ובם: שופר – סוכה – לולב – אתרוג – הדס – וערבה שמספרם שבעה ועל כן נקרא חודש השביעי שיש בו שבעה מצוות.

2 - למה אוכלין דבש וענבים ותאנים בראש השנה? לפי שאביגיל אשת נבל, הביאה לדוד אותם המאכלים, ואמרו חז"ל: לפי שאותו יום היה ראש השנה.

הדרך לרפואה ולבריאות:

מתנאי ההליכה המועילה לאדם היא: 1 – כתפיים תהיינה לאחור. 2 – ראש ישר ולא מוטה כלפי מטה. 3 – פה סגור. 4 – להכניס את האוויר דרך האף ולהוציאו דרך הפה. 5 – להימנע מדיבור בסלולרי או עם חבר בזמן ההליכה. 6 – אדם מבוגר שהולך, חשוב שישים לב, שידיו תהיינה מיטלטלות בחופשיות לצידי הגוף. ולא מאובנת, כך הוא יצליח להגיע להליכה מהירה יותר, בדומה לצעירים. ולצורך ההליכה אנחנו זקוקים לשיווי משקל בכדי שלא ניפול. טלטול הידיים נותן לגוף איזון ושיווי משקל בצורה כזאת כאשר הרגל השמאלית מושטת קדימה, כך לעומתה יד ימין מושטת קדימה, וכאשר רגל ימין מושטת קדימה יד שמאל לעומתה מושטת קדימה. מצב זה נותן לנו איזון ושיווי משקל. וככל שהאדם צעיר וידיו זריזות, הוא יכול לצעוד יותר מהיר. לעומת זאת לא קל לצעוד מהר עם ידיים צמודות לגוף. ידיים שנושאות חפצים או תחובות בכיסים, מאטות את קצב ההליכה, ומונעות הליכה מהירה. ההליכה גורמת לשיפור היכולת המנטאלית ויכולה לעצור חלק מתהליך התדרדרות המוחית אצל מבוגרים, הרבה יותר מאשר תרגילים פיזיים אחרים. הוברר גם כי הליכה – בייחוד מהירה – יעילה לטיפול במצבי דיכאון, ולפעמים ביתר הצלחה מאשר טיפול תרופתי.

דברי מוסר: „עשרת ימי תשובה”

כתה הרב „מוסר חכמים” צ"ל: כשבאים לאדם ודורשים ממנו לפשפש במעשיו, מתרעם הוא ובצדק. הרי הוא שומר שבת כשרות וטהרה, מתפלל שלוש

וקירבו אותו אל קדמת שורת הממתינים. הנה הוא פוסע פנימה... פתח ואמר: „שלום עליכם רביי" ונשק ידו של הרב, שמחנו כל כך שהרבי מבקר בעירנו, ונוכל לראותו בלי טלטולי דרכים. ענה הרב: גם עבורי זו הנאה וקורת רוח לפגוש אותך, אבל תדע שטרחתי ובאתי לעירכם כי מצוה כבירה של הכנסת כלה לפתחי באה, ולכולכם יכול לשתף אתכם ולהיות לכם בה חלק, ואני מזכיר לכם את גודל הזכות והשכר הצפון למי שמייסע לכה ענייה להינשא ולעמוד לצד משפחתה ולעזור להם. וזקוק אני לשלוש מאות רובלים, ובכוונתי לעבור אצל כל היהודים העשירים שומרי המצוות כאן בעיר, בכמה תוכל להשתתף במצווה זו, ואני אברך אותך ואת משפחתך בכל אשר תחפוץ.

דינים: של יום כיפורים

1 – חובה על כל אחד שיבקש מחילה בערב יום הכיפורים מאביו ואמו על כל מה שחטא ופגע בכבודם. ומי שאינו עושה כן נקרא חוטא, ומזלזל בכבוד אביו ואמו. ועל ההורים שימחלו להם בליבם, אפילו אם לא ביקשו מהם סליחה.

2 – גם הבעל והאשה ימחלו זה לזה על כל אשר חטאו אחד כלפי השני במשך כל השנה ודיברו בכעסם דברים אשר לא התכוונו בלבבם. וכן תלמיד יבקש מחילות מרבו ונהגו שהחזן או הרב יכריזו בבית הכנסת קודם תפילת כל נדריי: „**רבתי תמחלו זה לזה**" והקהל עונים „**מחלנו**".

3 – כשם שצריך לשוב מעבירות שיש בהם מעשה, כגון חילול שבת, גזל, עריות, וכו', כך צריך אדם לחפש במידות רעות שיש בו. ולשוב מן הכעס, מן האיבה, מן הקנאה, מן ההיתול, מרדיפת הממון והכבוד, מרדיפת המאכלות, וכיוצא בזה. ואלו העוונות קשים יותר מאותם שיש בהם מעשה.

4 – מי שטעה ובירך על איזה מאכל או משקה ביום הכיפורים וזכר לפני שאכל אין לו לטעום מעט אלא יאמר: „**ברוך שם כבוד ומלכותו לעולם ועד**" אחר הברכה שבירך בטעות. אבל בשאר ימי התעניות אם שכח ובירך על איזה מאכל שהוא, או משקה. יטעם מעט כי שלא תהיה ברכתו לבטלה.

5 – צריך אדם לפייס חברו קודם יום הכיפורים אם ציער או הכלימו או גרם לו איזה נזק בגופו או בממונו. והמוחל לא יקשה את ליבו ולא יהיה אכזרי מלמחול. שכל המעביר על מידותיו מעבירים לו על כל פשעיו, ואם הוא לא מוחל, גם עוונותיו אינם נמחלים.

6 – בעשרת ימי תשובה אומרים „**המלך הקדוש**" ואם טעה: אך נזכר בתוך כדי שיעור זמן אמירת „**שלום עלך רבי**" ומיד תיקן ואמר: „**המלך הקדוש**" יצא. ואם נזכר לאחר שיעור זמן דיבור „**שלום עליך רבי**" חוזר לראש התפילה. ואם נזכר לאחר שהתחיל „**אתה חונני**" ואפילו אם אמר רק תיבת אחת „**אתה**" דינו כאילו נזכר לאחר דיבור, וחוזר לראש התפילה והמסתפק אם אמר „**המלך**" או לא אמר, גם כן חוזר לראש התפילה.

7 – שליח ציבור שטעה בחזרה ולא אמר „**המלך הקדוש**" חוזר לתחילת ברכת „**אתה קדוש**", ואינו חוזר לראש התפילה מכיוון שענו הציבור קדושה, נחשבת ברכת „**אתה קדוש**" לברכה בפני עצמה.

8 – אם טעה ואמר מלך אוהב צדקה ומשפט במקום „**המלך המשפט**" אם נזכר תוך כדי דיבור, מיד מתקן

ואומר „**המלך המשפט**" ואם נזכר לאחר כדי דבור, חוזר לתחילת ברכת „**השיבה**" וחותר „**המלך המשפט**" ממשיך משם והלאה על הסדר. אפילו אם נזכר באמצע „**אלוקי נצור**" שאמר „**מלך אוהב צדקה ומשפט**" חוזר לברכת „**השיבה**" וממשיך על הסדר. אבל לדעת „**בן איש חי**" אינו חוזר. והוא הדין אם התעורר בו ספק אם אמר „**המלך המשפט**" או לא, חוזר לברכת „**השיבה**" ואם סיים תפילתו, חוזר עמידה ויעשה קודם לכן תנאי לתפילה „**נדבה**".

9 – אם שכח ולא אמר בעמידה „**זכרנו לחיים**" ו„**מי כמוך**" ו„**כתוב לחיים טובים**" ו„**בספר חיים**", אם שכח לא אמרם, אם נזכר לפני שהזכיר ה' בחתימה, חוזר ואומרם כתיקונן. אבל אם הזכיר שם ה' בברכה של חתימת של אחד מהם, ימשיך תפילתו ולא יחזור לאומרם אלא יאמרם בסיום „**אלוקי נצור**" אבל „**זכרנו לחיים**" דווקא. יאמרה באמצע „**שמע קולנו**" ואם שכח ולא אמרה ב„**שמע קולנו**" יאמרה בסיום „**אלוקי נצור**".

10 – בשבת כשאומרים אבינו מלכנו אחר החזרה מדגלים „**חטאנו לפניך**" וכן מדלגין „**מחול וסלח**" וגם „**מחוק ברחמיך וכו'**" וגם „**כתבנו בספר מחילה וסליחה וכפרה**".

11 – אם השליח ציבור טעה בליל שבת ולא הזכיר בברכת מעין שבע „**המלך הקדוש**" אם נזכר קודם חתימת הברכה חוזר „**למגן אבות**" ומתקן, ואם נזכר לאחר שחתם „**מקדש השבת**" שוב אינו חוזר.

12 – מנהג יפה לטבול בערב יום הכיפורים במקום טהרה. ואם אינו יכול, יעמוד תחת סילון וישפוך מים על גופו כשתי דקות וחצי, ואפילו מים חמים מספיק.

13 – מברכים על הדלקת נרות בבית: אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של יום הכיפורים.

14 – אסור אפילו להושיט אצבעו במים, ובשחרית נוטל ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו.

15 – כהן שנוטל ידיו לברכת כהנים נוטל כל היד כמו בשאר ימות השנה.

16 – הנועלים נעלי עור ביום הכיפורים, מלבד האיסור שעושים שעוברים על דברי חכמים ביום קדוש זה, עוברים על אסור טלטול והוצאה לרשות הרבים כמו השבת.

17 – אסור לגעת באשתו כאילו היא נידה.

18 – אסור לגדול לגעת במאכלים ביום הכיפורים אלא לצורך האכלת הקטן.

19 – מעוברות ומניקות מתענות ומשלימות ביום הכיפורים.

20 – חולה או יולדת שמותר להן לאכול ביום הכיפורים, אינם צריכים לקדש תחילה, גם כשחל בשבת, אבל מזכירים יעלה ויבוא בברכת המזון, ואומרים „**ביום הכיפורים הזה**". ואם שכח אינו חוזר.

וכל זה שאכל פרוסה של פת שמשקלה 30 גרם.

21 – חולה האוכל ביום הכיפורים, כיוון שאוכל פחות מכשיעור, אינו מברך על נטילת ידיים.

22 – אם מתעטף בטלית בליל הכיפורים אחר השקיעה (השקיעה בניו יורק 6: 43) אינו מברך. ואם פשט טליתו ביום הכיפורים ובפרט אחרי מנחה, ושהה כחצי שעה, צריך לחזור ולברך על הטלית. וכן גם אם החליף בטלית אחרת יברך.

23 – על פי הקבלה מצוה להרבות במחיר קניית ספר תורה של „**כל נדריי**" כל מחיר שיש באפשרותו.

תורמים לעלון זה.

האדון **שלומי שושני** ואשתו הגברת **סמדר** ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון **אלי לוי** ואשתו הגברת **בקי** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"י **רוזלין בת חוה** ע"ה אמן. *** האדון **טאלב חרה** ואשתו הגברת **בקי** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"י המנוח **יצחק סאלמה בן מרים** ע"ה אמן. *** הגברת **סילי ג'ג'אתי** ובניה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"י אביהם המנוח **יהודה ליאון בן ג'מיליה** ע"ה אמן. *** האחים המבורכים **פרג' – דוד – קלוד – אדמון – ג'נט – רינה – אסתר – גילה – פימה – אייון** למשפחת **נחום** לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"י נשמת אמם **איילה גזאלה בת רימה** ע"ה אמן. *** **משפחת שקלו** לע"י אדונתם אמם **טוניה מזל בת רחל** ע"ה אמן. *** האדון **עובדיה אברהם** ואשתו הגברת **סבב** ובניהם **נעים – יוסף – משה – ויונתן** לברכה ולהצלחה ולע"י בנם שנקטף בקיצור ימים **דוד בן סבב** ע"ה אמן. *** הגברת **פרידה חצבאני רביע** ובניה לברכה ולהצלחה ולע"י אביהם המנוח **נסים סמי בן אמיליה** ע"ה אמן. *** האחים המבורכים: **סולי – הלל – ארליט – צופיה** למשפחת **בווביה** לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"י אביהם המנוח **יצחק זקי בן שמחה** ע"ה אמן. *** האדון **ויקטור מאלח** ואשתו הגברת **שירלי** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"י אביו המנוח **יהודה אסלן בן ג'מיליה** ע"ה אמן. *** הגברת **לאה** ובניה האחים המבורכים: **יהושע – ג'ק – מרים – קלימנץ** למשפחת **סאלמה** לברכה ולהצלחה ולע"י אביהם המנוח **יצחק סלאמה בן מרים** ע"ה אמן. *** הגברת **ביללה שקאלו** ובניה **אייזיק – גרסיה = שילה – ויולט – אסטיללה – וקלודי** לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"י בנם ואחיהם המנוח **רחמים בן ביללה** ע"ה אמן.

הגיעו התרומות \$1600 וההוצאות \$1300 ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים באתר הגיע ל 16500 ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com

24 – הש"צ או הזוכה בספר „**כל נדריי**” מברך בקול רם „**שהחיינו**” ויכוון להוציא את הקהל. והקהל גם כן יכוון לכך. ולכן אל יענו אחריו ברוך הוא וברוך שמו. ובעת שאין כל שליחי ציבור יודעים לכוון להוציא ידי חובה, נהגו שכל אחד מהקהל מברך בלחש „**שהחיינו**” עם שליח צבור, ולכן אינם עונים אמן אחר ברכת הש"צ, אלא אם כן סיימו הברכה קודם השליח צבור.

25 – בברכת השחר לא יברך „**שעשה לי כל צרכיי**” ואם שכח וברך יש לו על מי שיסמוך.

26 – אם טעה ואמר בנעילה „**כתבנו**” במקום „**חתמנו**” יצא.

27 – אם עדיין לא שקעה החמה אין לתקוע, אבל תוך זמן בין השמשות מותר לתקוע שהתקיעה חכמה הוא ולא מלאכה.

28 – הטועה במוצאי יום הכיפורים ואמר: „**המלך הקדוש**” או „**המלך המשפט**” או „**זכרנו**” אינו חוזר.

29 – המנהג בכל תפוצות ישראל לעשות כפרות קודם הכיפורים ומנהג זה יסודו בהררי קודש עוד מימות הגאונים.

30 – קטן או קטנה שהם פחות מתשע שנים, אינם מתענים כלל. ואפילו תענית שעות, אבל אם הם בני תשע שנים ומעלה מחנכים אותם לצום כפי כחם. אבל לא נותנים להם לאכול ולשתות בלילה.

31 – קטן או קטנה שהשלימו (11) שנים ויום אחד, אם בריאים יתענו כל היום, ואם לא יתענו עד חצות היום. אבל נערה בת (12) שנים ויום אחד ונער בן (13) שנים מתענים ומשלימים כמו גדולים.

32 – יולדת בתוך שלושה ימים ללידתה דהיינו תוך שבעים ושתיים שעות משעת הלידה, אסור לה להתענות, אבל בתוך שבעה ימים ללידה אם אמרה צריכה אני, מאכילים אותה ואם לא אין מאכילין אותה, יותר משבעה ימים הרי היא כאשר כל אדם.

33 – אלו הפטורים מתענית: 1 – חולה שהרופא (אפילו גוי) אמר שצריך לאכול, ואפילו החולה מתנגד, אין שומעין לו. וצריך לאכול. 2 – זקן שתש כוחו מחמת זקנה. 3 – חולה שאומר אינו יכול להתענות והרופאים מתנגדים.

34 – החולה שמותר לו לאכול, מתחיל לאכול (30 גרם) פת או הלפתן, ושוהה כעשר דקות, ואוכל לאחר מכן פרוסה שנייה, שוב שוהה כעשר דקות ואוכל פרוסה שלישית. עד שתעבור הסכנה. אבל השתייה (40) גרם וימתין חמש דקות בין שתייה לשתייה.

35 – בשחרית אומר החזן: אבל אני בער ולא אדע כרשע ולא צדיק ולא יאמר רשע.

36 – בהבדלה במוצאי יום הכיפורים אין מברכים על הבשמים, ואפילו כשחל שבת. וצריך לחפש אחר נר ששבת מערב יום הכיפורים. ואם אין לו נר ששבת לא יברך מאורי האש.

”שְׁלוֹמִי ★★ ★ גְּלַאֲטִי”

**בְּשָׁר – יְרָקוֹת – וּמִכְלֵת – פֶּשֶׁר לְמַהֲדָרִין בְּהַשְׁגָּחַת בֵּית יוֹסֵף.
2382 קוֹנֵי אֵיילֵנֵד אוֹוֵנוֹ, טֶלְפֹּון: 382-1981 (718)**